

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Krzysztof Rączka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa L. C. vel C.
przeciwko P. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
o przywrócenie do pracy, ustalenie istnienia stosunku pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 lipca 2020 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 listopada
2019 r., sygn. akt VII Pz (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 13 listopada 2019 r., sygn. akt VI WSC (...) Sąd Rejonowy w W. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesioną przez powoda L. C. vel C. w sprawie o przywrócenie do pracy, ustalenie istnienia stosunku pracy toczącej się przeciwko pozwanemu P. „L. ” Sp. z o.o. w L. .

W dniu 23 sierpnia 2019 r. powód L. C. vel C. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W. z 10 stycznia 2017 r., sygn. akt VI P (...), którym Sąd oddalił powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy.

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z 13 listopada 2019 r., sygn. akt VI WSC (...) odrzucił skargę powoda powołując się na art. 424⁶ § 3 k.p.c. z uwagi na naruszenie art. 87¹ § 1 k.p.c.

Powód osobiście złożył zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego, podnosząc, że zaskarżone postanowienie świadczy o tym jak nierówno powód jest traktowany wobec prawa, ponieważ ww. postanowienie pozbawiło go prawa do obrony, gdyż Sąd ustanowił przymus adwokacki.

Strona pozwana nie wносиła odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Należy zauważyć, że to nie sądy ustanawiają przymus adwokacko-radcowski, bowiem wynika on z przytoczonego wyżej przepisu Kodeksu postępowania cywilnego. Skarżący, jeżeli nie stać go na profesjonalnego pełnomocnika mógł wystąpić o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, a w przypadku odmowy jego ustanowienia zaskarżyć to postanowienie zażaleniem. Nic nie stało również na przeszkodzie, aby zwrócić się o bezpłatną pomoc prawną świadczoną *pro bono* przez rozmaite kancelarie i fundacje. Nie ma jednak możliwości, aby sądy powszechne, czy też Sąd Najwyższy mogły pominąć wymóg zastępstwa przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowiony w art. 87¹ § 1 k.p.c.

Z tych powodów, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.